

Jorøvrigt lægges Planen for Udsendingen hver Gang efter de fra Grønland Aaret i Forveien indkommende Rekvifitioner, som sammenstilles paa en Generalrekvifition, paa hvilken Kvantiteterne af hver Sort, som skulle udsendes til de enkelte Rekvirenter, sammentelles. Dette kan først ventes udført i November Maaned. I Marts begynde Skibene at lade, og sidst i Mai bør det sidste Skib være afgaaet til Grønland, med Undtagelse af dem, der efter Hjemkomsten udgaa paa anden Rejse. Som Følge af at den aarlige Udsending, affet fra det private Sendingsgods, som følger med den, afgiver det eneste Middel for de Indspødt i Grønland saavel som for Europæerne til at forskaffe sig de Fornødenheder, som de behøve herfra, omfatter en saadan Udsending et Udvalg af næsten alle Klasser Handelsvarer, og Antallet af de Vareforter, der til Udsendingen mere eller mindre regelmæssigt aarligt skulle anskaffes for Handelens Regning, udgjør omtrent 1000, foruden hvad der behøves til særegne Diemed og i særegne Tilfælde. Det følger dernæst af Forholdene, dels at Varerne maa være meget holdbare, saaledes navnlig at Provianten maa kunne opbevares i 2—3 Aar eller længere, dels at mange Sorter kun behøves i smaa Kvantiteter. Samtlige Varer udkræve derhos mer eller mindre et betydeligt Indpakningsarbejde, da de, selv uden Hensyn til hvad der er rekvireret til enkelte Personer eller Institutioner, skulle fordeles tildeels i særlige Kollis til 14 a 16 Etablissementer. Ikke faa af de vigtigere Artikler indpaffes eller ompaffes paa Handelens Pothus, men for de allerfleste Vareforters Bedkommende vilde dette være aldeles upraktisk, og disse maa derfor leveres indpaffede af Leverandørerne efter nærmere Opgivelse.

Det følger af Foranstaaende, at Licitation i det Hele er langt mindre anvendelig ved den grønlandske Handel end ved andre offentlige Institutioner, som dels kun skulle have et begrænset Antal Sorter af Forbrugsgjenstande eller Arbejdsydelser, dels faae Varerne leverede efterhaanden, som de skulle forbruges, og som Følge deraf lettere kunne undersøge og kontrolere Leveringens Godhed, samt i Tilfælde af Mangler søge Regres itide. Anvendelse af Licitation forudsætter, at Varerne skulle være af en saavidt mulig bestemt Kvalitet, som lader sig nøiagtig beskrive i Betingelserne, og dernæst at man gennem Betingelserne kan have den væsentlige Garanti, som følger af, at Leverandøren er forpligtet til, naar Varerne befindes ikke at svare til Betingelserne, at afholde de Omkostninger, som Anskaffelsen af andre Varer i deres Sted maatte medføre. Ligesom det korte Lidsrum, der haves til Modtagelsen af alle vigtigere Leveringer, imidlertid vanskeliggjør en ordentlig Undersøgelse, saaledes svare de fleste Udsendings-Artikler heller ikke til den forstnævnte Fordring, og hvad den anden angaar, da bliver den tildeels illusorisk derved, at Leveringen finder Sted paa en Tid, da det vilde være praktisk uudsørligt uden skadeligt Ophold for Expeditionerne at benytte sig af den. Den hele Undersøgelse afflattes derfor først ved et paa Grund af de nævnte Vanskeligheder anordnet lovformeligt Eftersyn, som foretages ved Modtagelsen i Grønland, og ved hvilket navnlig de Varer efterses, som have maattet affendes herfra i plomberede Kollis eller i alt Fald under Leverandørens Indpakning uden Nabning og Undersøgelse. Efter dette Eftersyn i Grønland kan der decideres Ansvar dels for Skibsføreren og Forvalteren og dels for Leverandøren, hvem det kan paalægges at udrede Godtgørelse. En saadan Afgjørelse er imidlertid ikke forenelig med Licitation, men kan kun ventes indrynmst af de Leverandører, der have staaet i jevnlig Forbindelse med Handelen og ønske at fortsætte denne, og heri alene maa man endelig søge en Garanti mod saadanne Mangler, som heller ikke ved bemeldte Eftersyn have kunnet opdages, men som først vife sig ved Anvendelsen af Varerne i Aarets Løb i Grønland.

I Genhold til, hvad ovenfor er anført, er Kjøb underhaanden efter Kontrakt eller Afkord uundgaelig for en meget betydelig Del af Fornødenhederne til Grønland.

Egentlig Licitation er først anvendt ved den grønlandske Handel i 1861, idet der i det nævnte Aar af Ministeriet blev truffet den Bestemmelse, at Alt, hvad der for Handelens Regning anskaffes til Koloniene i Grønland, skulde tilveiebringes ved Licitation efter skriftligt Tilbud, dog saaledes, at det tilløbes, at følgende Leverancer indtil Videre kunde anskaffes paa den hidtil brugelige Maade, nemlig:

- a) ordinært Skibsbrød,
- b) Skontoggen,
- c) grove og fine Kafes,
- d) alle Sorter Mel,
- e) Medicamenter og andre Varer til medicinsk Brug, samt kirurgiske Instrumenter,
- f) alle Skyderekvifiter med Undtagelse af Klumpebly, og
- g) Varer i saa ringe Kvantiteter, at de ikke egne sig til at anskaffes ved Licitation.

Fornævnte Bestemmelse danner Grundlaget for den Fremgangsmaade, der senere er fulgt med Hensyn til Anskaffelsen af Varer til Grønland. I de senere Aar er Leveringen af følgende Vareforter stillet til Licitation.